

LXXXVII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Diplomat- og Konsulatvæsen.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 6. Maj 1908.)

Udvalgets Flertal (Frandsen, Jensen-Stengaarden, Jørgensen, Reedtz-Thott og Sørensen-Egaa) indstiller Lovforslaget til *uforandret Vedtagelse*.

Mindretallet (Matzen, Johnsen, Holger Petersen og Sehested) finder det i højeste Grad uheldigt, at Lovforslagets § 5 bestemmer, at den danske Gesandt i Østerrig-Ungarn tillige skal repræsentere Danmark overfor Italien. Dette Rige hører nemlig til Europas Stormagter og spiller, som Erfaringen viser, en betydningsfuld Rolle i den almindelige europæiske Politik. Det gælder derfor om, at Danmark i Italien er repræsenteret ved en Mand, der har den bedst mulige Adgang til at faa Kundskab om de politiske Begivenheder, Stemninger og Tilstande, som i deres Udvikling og Følger kunne blive mere eller mindre skæbnesvangre ogsaa for os. Derfor bør Danmark have et selvstændigt Gesandtskab i Italien. Naar det derimod foreslaas, at Gesandten i Wien ogsaa skal repræsentere Danmark i Rom, saa finder Mindretallet overhovedet en saa-

dan Fællesrepræsentation hos 2 Stormagter ganske ufyldstgørende for det politiske Øjemed og i Særdeleshed uheldig, naar de 2 Stormagter, hos hvilke Danmark har én og samme Gesandt, ere Østerrig og Italien, paa Grund af det særlige Forhold, som bestaar imellem disse 2 Stater, hvilket Mindretallet ikke finder Anledning til at gaa nærmere ind paa. Den Adgang for Gesandten til at vinde Fortrolighed gennem personligt Bekendtskab og skaffe sig paalidelige Oplysninger om stedfindende politiske Overvejelser og Forberedelser til fremtidige Aftaler og Afgørelser, hvorom Offentligheden holdes i Uvidenhed, som Kommissionsbetænkningen med Rette lægger saa fortrinsvis Vægt paa, vil ikke kunne andet end i høj Grad vanskeliggøres, naar Gesandten ikke til Stadighed opholder sig paa Stedet, men maaske netop i et kritisk Øjeblik er fraværende eller kommer fra eller rejser til et andet Lands Regering, hos hvilken efter Omstændighederne netop modstridende politiske Bestræbelser gøre sig gældende. Af den nedsatte Kommissions Betænkning ses